

[Continuarea de pe pagina 3]

Acesta este scopul căilor lui Dumnezeu.

Grăbește-te și salvează-ți sufletul ! Tu poți fi mai aproape de porțile morții decât crezi.

În primele zile de noiembrie ale anului 1900, domnul H. din B. stătea într-o duminică seară, la masă în cârciuma pe care o frecventa cu regularitate.

Era doctor în filozofie, deștept, foarte educat, un tăgăduitor al lui Dumnezeu, un ateu și totuși știa destul despre adevărul Bibliei, căci mama lui fusese credincioasă.

Atunci bărbatul nelegiuit a bătut cu pumnul în masă :

„M-am săturat de toate ! Aș vrea ca mâine să fiu mort !

Titlul meu de doctor îl puteți avea cu 500 de mărci !”

Apoi a ieșit afară. În dimineața următoare zăcea mort în fața patului său, în același costum în care plecase de la cârciumă.

Noi avem un Dumnezeu prezent, care aude.

[Cont. în nr. următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Lumini peste veacuri
Volumul II [Petru Popovici]
CAPITOLUL 16
JAMES CHALMERS

Dumnezeu l-a folosit în chip binecuvântat, timp de 10 ani, pe acea insulă. Ei au putut vedea cu ochii lor mari schimbări în viața locuitorilor de acolo.

Mulți au fost convertiți și chiar cei ce nu au devenit creștini, au fost mult influențați de Evanghelie.

Așa că toate greutățile și suferințele îndurate au fost răsplătite din plin prin frumoasele rezultate obținute.

În 1877, au trecut în Noua Guinee, să înceapă lucrul Domnului între papuași.

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?
CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

ANUL XII, NR. 560 I 2 AUGUST 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Ca răcoarea zapezii pe vremea secerișului, așa este un sol credincios pentru cel ce-l trimite : el înviorează sufletul stăpânului său”.

[PROVERBE 25 : 13]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- James Chalmers

Editorial. Ateul în casa de bani

„Cei care locuiau în întuneric și în umbra morții, erau încătușați în apăsare și în fiare, pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul Celui Preaînalt ; și El le-a smerit inima prin suferință, s-au poticnit și nu era nimeni care să-i ajute.

Atunci au strigat către Domnul în strâmtorarea lor ; El i-a scăpat din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt lanțurile.

O, de L-ar lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor ! Pentru că El a zdrobit porțile de aramă și a sfărâmat zăvoarele de fier”. (Psalmul 107 : 10 – 16)

Ce este un ateu ? Un om fără Dumnezeu, un om care-L tăgăduiește pe Dumnezeu, veșnicia și judecata.

Există mulți astfel de oameni în zilele noastre – dar numai atâta timp cât sunt sănătoși – îndată ce moartea se apropie de trupul lor, aproape întotdeauna se termină cu tăgăduirea lui Dumnezeu.

Adeesea, asemenea oameni ÎL recunosc deja pe Dumnezeul prezent, de îndată ce o primejdie mare îi aduce la conștientizarea neputinței lor.

„În decurs de 13 ani, am văzut murind cam 500 de oameni”, așa spunea de curând un predicator credincios ; în acest număr mare am avut parte să văd numai două cazuri în care muribunzii au rămas la necredința lor. Unul era un profesor suedez, celălalt un marinar.”

Când în fața morții lucrurile pământești pălesc, atunci Dumnezeu și veșnicia, păcatul și judecata devin o realitate îngrozitoare.

H. M., așa am citit acum câteva zile, avea 24 de ani, era înalt, lat în umeri.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

În marea lăcătușărie și fabrică de case de bani, trecea drept cel mai capabil muncitor și câștiga un salariu bun.

Era mereu vesel, iubit de colegi, pe lângă aceasta era foarte cumpătat.

Nimeni nu l-a văzut vreodată amețit de băutură, el nu ocăra și nu înjura și era cinstit.

Dar de ce îl privea mama lui așa de îngrijorată ? De ce suspina ea când el venea exuberant acasă ?

Mama era credincioasă, fiul era cu totul fără Dumnezeu, un ateu.

El voia să demonstreze că poți fi și fără Dumnezeu un om destoinic.

Într-adevăr, el a fost crescut altfel ; dar odată a cunoscut un om isteț, amuzant, care batjocorea credința.

Amăgit prin vorbirea lui nelegiuită, el s-a întors de la Dumnezeu și de la Cuvântul lui Dumnezeu.

„Nu înțeleg la ce îmi trebuie creștinismul”, i-a spus el mamei sale ; „*el este bun pentru femei și pentru bărbați vârstnici bolnăvicioși sau pentru oameni care fără religie nu pot fi cuminți.*”

Eu sunt puternic și sănătos și am înaintea mea o viață lungă și nimeni nu poate susține că nu mă port bine.”

El era unul dintre conducătorii liber-cugetătorilor din atelier.

Într-o seară le-a ținut prietenilor săi o cuvântare foarte amuzantă, pe care ei au ascultat-o cu aplauze furtunoase.

În decursul prelegerii a făcut și câteva aluzii răutăcioase împotriva credinței, a Cuvântului lui Dumnezeu și a tot ce se cheamă creștin.

După terminarea cuvântării lui, a părăsit sala în aplauze răsunătoare ; în fața localului s-a întâlnit deodată pe stradă cu un predicator în vârstă, pe care-l cunoștea din copilărie.

După expresia tristă a feței acestuia, H. M. a putut observa că vorbele lui au fost auzite prin geamul deschis.

El a încercat să se strecoare pe lângă el, dar bătrânul și-a pus mâna pe brațul tânărului și a spus :

„*Dumnezeu ți-a dat un talent de orator și puterea de a stârni patimile și sentimentele altor oameni.*”

Fie ca El să-ți ierte utilizarea abuzivă a darurilor tale.

Probabil într-o zi vei fi într-o primejdie îngrozitoare, prins în vreo capcană, atunci vei simți mâna Lui și vei recunoaște puterea Lui, dar s-ar putea să fie prea târziu !”

Tânărul a plecat liniștit spre casă, ca un câine bătut.

Cam o jumătate de an mai târziu a fost terminată în atelier o casă de bani mare, de fier, care trebuia zidită în peretele unei bănci.

La propunerea tânărului muncitor, încuietorile au fost prevăzute cu un artificiu deosebit, care face să fie imposibil pentru oricine care nu cunoaște taina, să deschidă casa de bani, chiar dacă ar avea cheia.

Existau numai două chei pentru seif ; una o avea maistrul, pe cealaltă o avea tânărul muncitor în buzunar, până la livrare.

Înainte ca marea piesă să fie livrată, au venit ceilalți muncitori, ca să admire lucrarea terminată de acum.

H. M. a deschis casa de bani pentru a le arăta tăria pereților și a ușii, care mergea așa de ușor în balamalele ei.

El a intrat în seif, a arătat balamalele, a mișcat ușa – apoi, deodată, ușa s-a închis înainte ca el să poată să împiedice lucrul acesta și un clinchet de zăvoare și drugi pe mai multe tonuri l-au

[Continuarea pe pagina 3]

convins că mecanismul funcționa foarte bine – seiful era spre exterior bine închis.

Când a devenit conștient că maistrul cu una dintre chei era absent, că el însuși o avea pe cealaltă în buzunar, l-a apucat groaza.

El știa că și cu cea mai mare efortare este imposibil să se spargă ușa.

Și-a ținut respirația și a ascultat încordat. Zadarnic !

Nici un sunet nu străbătea prin acești pereți de fier.

Aerul începea deja să devină greu și periculos. El a observat că ar putea să se sufoce înainte să vină eliberarea. Stătea acolo singur pe întuneric, sângele curgea fierbinte prin vene.

Când apoi gemând și gâfâind s-a sprijinit de peretele din spate al seifului, i-au venit în minte acele cuvinte :

„Probabil într-o zi vei fi într-o primejdie îngrozitoare, prins într-o capcană, atunci vei simți mâna Lui și vei recunoaște puterea Lui, dar s-ar putea să fie prea târziu !”

Prea târziu ? Dumnezeu Și-a pus mâna pe el și el a simțit că există un Dumnezeu care judecă pământul.

Dar are el dreptul să strige către un Dumnezeu de care a râs și pe care L-a batjocorit ?

Deja simțea prin aerul gros o apăsare insuportabilă pe cap. Acum era convins că exista un Dumnezeu, un cer și un iad.

Atunci și-a zis : **Dumnezeu a ajutat mulți oameni ; poate mă va ajuta și pe mine.**

Prima dată, după mulți ani, a căzut în genunchi, și-a sprijinit capul de fierul rece și L-a rugat pe Dumnezeu, că dacă nu este voia Lui ca el să mai trăiască, să-i ierte vina de dragul lui Hristos.

[Continuarea de pe pe pagina 2]

În capul lui a început să zumzăie, durerea din cap a devenit insuportabilă, nu mai putea să se gândească la nimic ; apoi a devenit inconștient.

Avea o amintire confuză despre un sentiment de sufocare, auzea un zumzet de voci în depărtare, voia să respire, dar nu mai putea. Credea că va muri.

Când a deschis ochii, se afla într-un pat.

Mama lui i-a luat mâna : ***„Să-I mulțumim lui Dumnezeu că te-a salvat !”***

El era prea slăbit pentru a vorbi, dar s-a rugat și el când mama a mulțumit pentru minunata ocrotire.

Acum mama se ruga ca această viață păzită minunat, să fie închinată Domnului.

După câteva zile, după ce s-a refăcut puțin, le-a povestit colegilor lui care l-au vizitat, ce a simțit și a făcut pe când era încuiat în casa de bani și că de acum înainte viața lui trebuie să-i aparțină lui Dumnezeu.

Fiecărui ateu care citește aceasta, să i se strige : *cheamă-L pe Dumnezeu în necazul tău ! El îți va răspunde cu ajutorul Lui !*

Dar apoi recunoaște ceea ce a făcut EL pentru tine. ***EL salvează din primejdii atât de mari, ca omul să-și salveze sufletul pentru viața veșnică.***

Cine L-a aflat pe Dumnezeul care ascultă și ajută, prin aceasta încă nu este împăcat.

Abia când se apropie de Dumnezeu cu pocăință și dornic de mântuire, pentru a implora har, când are încredere crezând că Isus a purtat pentru el toată pedeapsa, că sângele lui Isus l-a spălat deplin și pentru totdeauna pe cel care crede, abia atunci păcătosul găsește pace și viața veșnică. [Continuarea pe pagina 4]